

af akkrediterede inspektionsorganer. Et akkrediteret inspektionsorgan er en privat virksomhed uden myndighedskompetence. Det kan f.eks. ikke påbyde ejeren af et teknisk hjælpemiddel at tage udstyret ud af brug, hvis udstyret udgør en fare. Dette kan alene Arbejdstilsynet. Når Arbejdstilsynet ikke varetager disse opgaver mere, er der behov for at fastsætte, at Arbejdstilsynet skal have kendskab til det udstyr, der udgør en fare, således at Arbejdstilsynet kan afgive påbud om at tage udstyret ud af brug, indtil fejlen er afhjulpet.

3.6.3. Den ordning, som lovforslaget lægger op til

Bemyndigelsen tænkes udmøntet således, at det i en bekendtgørelse fastsættes, at de akkrediterede inspektionsorganer, der fremover jævnligt skal undersøge tekniske hjælpemidler, pålægges at indberette det tekniske hjælpemiddel til Arbejdstilsynet, når inspektionsorganet vurderer, at udstyret er til fare for omgivelser eller personer.

Det foreslås, at de akkrediterede inspektionsorganer vil skulle indberette de tekniske hjælpemidler, hvor organets kontrol eller undersøgelse ikke kan afsluttes med en påtegning eller lignende, hvoraf det fremgår, at det tekniske hjælpemiddel opfylder arbejdsmiljølovgivningens regler. Aktuelt vil bestemmelsen finde anvendelse på de tekniske hjælpemidler, som udgør en fare, der vil kunne medføre akut personskade, hvis der ikke gribes ind.

Der kan fremover vise sig behov for, at inspektionsorganerne underretter i andre faresituationer end den nævnte, således at Arbejdstilsynet kan gribe ind. Dette vil også være omfattet af bestemmelsen.

Regler, der udstedes i medfør af bemyndigelsesbestemmelsen, kan strafsanktioneres efter § 84.

Der henvises til forslaget § 1, nr. 8.

3.7. Arbejdstilsynets benævnelse m.v.

3.7.1. Gældende ret

I § 70 i lov nr. 379 af 10. juni 1997 om ændring af arbejdsmiljøloven (Gennemførelse af handlingsprogrammet »Rent Arbejdsmiljø År 2005« m.v.) fremgår, at Arbejdstilsynet er et direktorat under Arbejdsministeriet, der består af en central afdeling og et antal lokale afdelinger. Direktøren for Arbejdstilsynet fastlægger opgavernes fordeling mellem afdelingerne, og den nærmere fastlæggelse af Arbejdstilsynets organisationsform forudsættes fastlagt i en bekendtgørelse fra direktøren for Arbejdstilsynet.

3.7.2. Overvejelser

Det er fundet hensigtsmæssigt at ændre formuleringen af § 70 om Arbejdstilsynets organisationsform,

idet Arbejdstilsynet bør benævnes en styrelse under Beskæftigelsesministeriet.

Der er endvidere behov for, at offentliggørelse af Arbejdstilsynets organisationsform kan ske på flere måder end blot i bekendtgørelsesform.

3.7.3. Den ordning, som lovforslaget lægger op til

Ændringsforslaget indebærer, at Arbejdstilsynets benævnelse ændres fra direktorat til styrelse. Endvidere foreslås det, at Arbejdstilsynets organisatoriske struktur kan offentliggøres i bekendtgørelsesform på Arbejdstilsynets hjemmeside eller på andre måder, der er let tilgængelige for offentligheden.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 6.

3.8. Navneændring m.v. for Arbejdsmiljøinstituttet

3.8.1. Gældende ret

I § 80 a i lov nr. 379 af 10. juni 1997 om ændring af lov om arbejdsmiljø (Gennemførelse af handlingsprogrammet »Rent Arbejdsmiljø År 2005« m.v.) blev det fastsat, at Arbejdsmiljøinstituttet er en sektorforskningsinstitution under Arbejdsministeriet.

3.8.2. Overvejelser

Som led i regeringens beslutning af 4. oktober 2006 om et nyt danmarkskort på universitets- og forskningsområdet reorganiseres Arbejdsmiljøinstituttet (AMI) til et forskningscenter under Beskæftigelsesministeriet.

Som konsekvens heraf skifter Arbejdsmiljøinstituttet navn den 1. januar 2007 til Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø. Det er derfor nødvendigt at ændre arbejdsmiljølovens § 80 a.

Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø vedbliver at fungere inden for sektorforskningslovens rammer.

3.8.3. Den ordning, som lovforslaget lægger op til

Forslaget indebærer, at der foretages de nødvendige ændringer i arbejdsmiljøloven som følge af, at Arbejdsmiljøinstituttet skifter navn til Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø og bliver et forskningscenter under Beskæftigelsesministeriet.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5, 11 og 12.

4. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

De økonomiske konsekvenser af lovændringerne er knyttet til § 21, stk. 2, om, at undersøgelser efter krav fra Arbejdstilsynet skal foretages af en autoriseret arbejdsmiljørådgiver, samt til § 77 a om ændringer i kriterierne for at give rådgivningspåbud og indholdet af